

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 14. VI. - 20. VI. 2021.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ obit. Koši, Brkić, Faust, Jakopović, Lovrić jedna nakana i zahvala, LUCIJA, STIOI, PAVO i PEJO Čabreja, MARIO i obit. Bolčević, obit. Vinter, Rajh i Meglaj, MIJO i SLAVA Grabovac, KATICA Petljak, KATICA i JOSIP Šiletić, ANICA Letec
SRI.	u 18.00 sati	+ STJEPAN Trempetić, KATA god. IVAN i obit. Šitum
ČET.	u 18.00 sati	+ KRUNOSLAV i obit. Kašić, obit. Šneman
PET.	u 17.00 sati	– Nakana
SUB.	u 17.00 sati	– Nakana
NED.	u 9.00 sati	+ ŽELJKO god. MATO i MANDA Damjanović, RUŽA i MARKO Baotić i nakana, NIKOLINA Jurešić, TEREZA i JAKOB, IGNAC i KATICA Facković, DRAGICA Pregorec
	u 11.00 sati	– Župna

OBAVIJESTI:

Školska godina pomalo ide kraju pa svim školarcima želim dobre ocjene i radosno ljeto, puno igre i druženje s dragim Bogom i međusobno.

Četvrtkom nakon svete mise je klanjanje pred Presvetim.

U petak i subotu svete mise bit će u 17.00 sati-

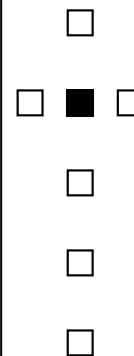
Župni ured radi putem telefona 01 2044255, 098 814885 ili putem mail-a. Župni mail je ured@zupa-vugrovec.com.

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 250
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
God. XVII, broj 24(853)
13. lipnja 2021. godine

XI. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Mk 4,26-34)

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: “Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa, jer eto žetve.” I govoraše im: “Kako da prisposobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.”

Mnogim takvim prisposobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisposobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Komentar:

Želimo brze rezultate. Htjeli bismo odmah vidjeti plodove svojih napora. Kao da želimo odmah diplomu, ali bez dugotrajnih napora. I inače se reklamiraju proizvodi koji ne zahtijevaju puno vremena.

Nije čudo da to isto očekujemo i u našem odnosu prema Bogu. Htjeli bismo da se na brzinu riješi svaki naš problem. Teško nam je strpljivo podnositi drugoga pokraj sebe, a ne vidjeti kraj tom zahtjevu strpljivosti i neprestanog praštanja, budući da se ta osoba ne mijenja. Međutim, ni Isus nije vidio rezultate svoga rada: Činio je dobro, čudesno pomagao svima, a ipak njegovi su ga najbliži izdali, zatajili, a svijet kojemu je činio dobro vikao je “raspni ga”. Pa zar nas da drugačije čeka?

MUDROST ABORIDŽINACA

Praaustralci ili Aboridžini su u prošlosti bili lutajući narod. Osim onoga što su nosili na sebi ili u rukama, ništa nisu posjedovali.

Nisu se vezivali za predmete. Hranu nisu nalazili slučajno. Najprije bi je zatražili, zatim očekivali da se pojavi, a kad bi se pojavila zahvaljivali su što god to bilo.

Dan su započinjali molitvom zahvalnosti onom Jednom. Zahvaljivali su za novi dan, za sebe, prijatelje i čitav svijet. Kad bi tražili nešto posebno govorili su: "Ako je to za moje najviše dobro i najviše dobro cjelokupnog života."

Sporazumijevali su se telepatijom. To je bilo moguće jer su imali otvorene umove, nisu imali skrivene misli, niti su lagali, bili su isključivo dobronamjerni.

Govorili su srcem ili mentalno. Glas su koristili za pjevanje, proslave i liječenje.

Živjeli su skladno, podržavali jedan drugoga, cijenili se međusobno i otkrivali svoje talente.

Proslavljali su napredak nekog člana u talentima i mudrosti. Poznavali su mnoge aspekte psihologije. Znali su važnost učenja od prošlosti i događaja a odbacivali su osuđivanje.

Znali su da je važno voljeti samoga sebe kako bi mogli voljeti druge.

Znali su da je svatko od nas tamo gdje zaslužuje biti: kad se uzmu u obzir sve naše odluke u prošlosti i naša sadašnja slobodna volja.

Nastojali su svaki dan biti bolji ljudi. Poštivali su druge ljude, životinje, biljke i blagoslivljali ih.

Sve što im se događalo prihvaćali su sa zahvalnošću. Vjerovali su da u svakomu od nas živi duh - vječno biće.

Znali su da bolesti nastaju kao rezultat loših odnosa, krivih uvjerenja, potisnutog straha, pomanjkanje vjere u Stvoritelja...

Svi članovi zajednice pomagali su djeci da se usavršavaju i napreduju.

Odrasli ljudi nisu gubili osjećaj za dječju radost. U igri nije bilo natjecanja, niti pobjednika i gubitnika - samo zabava za sve.

Vjerovali su da se svaki čovjek može promijeniti ako to odluči. I da na druge utječemo jedino putem vlastitog života i načina na koji djelujemo.

Nazivali su se: Veliki lovac na kamenje, Majstor oruđar, Iscjelitelj, Majstorica švelja, Žena duh, Čuvarica tajni, Pripovjedačica priča, Veliki glazbenik...

Za kraj razmislimo kakvi su ljudi oni koji su Aboridžine nazivali divljacima.

DAROVANI ZA CRKVI

1. ANTO KRAJINOVIĆ	Glavna 78, Đurđekovec	200 Kn
2. ŽELJKO VUKAS	Vukasova 19, G. Vugrovec	600 Kn
3. V. M.		100 Kn
4. ANKICA SAMEC	Kamenščica 1, Goranec	400 Kn

HVALA SVIMA DAROVATELJIMA ZA POTREBE ŽUPE I ZA SANACIJU NAKON POTRESA!

Sakramenat svetog krštenja primili su:

PATRIK SAMEC prvo dijete Ivana i Anica r. Briški iz Dobrodola
LUKA KARLOVIĆ prvi dijete Matea i Ivane r. Lovrić iz Paruževine
EMANUEL TADIĆ prvo dijete Josipa i Ane r. Meglaj iz Dobrodola

Roditeljima želim obilje Božjega blagoslova u odgoju djece!

Ovih dana napustila nas je:

ANICA LETEC r. Strancarić iz G. Vugrovca u 86-oj god.

BOŽICA ROGAR r. Benković iz Dobrodola u 75-oj god.

Dobri Bože primi ih među svete i izabrane svoje!

ČETIRI SINA I KĆI

Muž i žena odlučili su ne primati goste i nikome ne otvarati vrata prvog dana braka. Najprije su došli mladoženjini roditelji, pozvonili i čekali da im otvore. Muž i žena su se pogledali. Iako je on poželio otvoriti, zbog dogovora, nisu. Poslije nekog vremena, istoga dana, došli su ženini roditelji. Njih dvoje su se trebali držati dogovora, ali žena je počela plakati: "Ne mogu ovo učiniti roditeljima", i otvorila vrata. Muž nije rekao ništa. Godine su prošle, dobili su četiri sina i djevojčicu. Za njezino rođenje otac je organizirao veliko, nezapamćeno slavlje. Nakon slavlja supruga ga je pitala zašto je to napravio. On je jednostavno odgovorio: "Zato što će ona meni otvoriti vrata."